

PSICA (7) *sb f*

a *jasne*.

sg *N* psica (3). ◇ *G* psice (2). ◇ *D* psicy (1). ◇ *I* psicą (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Samica psa, suka; canis Mącz, Cn; canis femina Cn (7) : Iściec był Ezop ofzalał/ Ieflic psicy ten kołaczą dał. BierEz C4; Psicą niegdy łzczenna będąc/ A gniazdą łwego nie máiac: Drugiey też psice prosiła/ By iey gniazdą poštapiła. BierEz M3, C3v [2 r.]; Foeta canis, Psicą ná ofzczenienu. Mącz 133b; Canicula – Suka, pżica. Calep 158a; [Pficá. Die húnden. Dict 1566 G2; StatorGramm C7; Azás ktora rączza psicá/ Názowiełz ią Obroćicá. BielawMysł C].

[Przen: Pogard. o kobiecie: A Selenus rzekł do żołnierzow/ y głowę tey psicy [św. Febronii] vtnićie. SkarŻyw 556.]

Synonim: suka.

SBu